

DANSA

Rizzo explora la textura de la intimitat al Mercat

VALÈRIA GAILLARD
BARCELONA

El coreògraf francès Christian Rizzo, fundador de la companyia l'Association Fragile i director des del 2015 del Centre Coreogràfic Nacional (CCN) de Montpeller, torna al Mercat de les Flors on presenta *Une maison* (del 3 al 6 d'octubre). Per primera vegada, mobilitza fins a 14 ballarins d'edats compreses entre els 24 i els 61 anys i entre els quals hi ha el coreògraf i ballarí català Lluís Ayet. A *Une maison*, Rizzo explora la textura de la intimitat a partir d'una reflexió sobre l'espai "casa". "Veig la casa com el lloc de confluència entre l'exterior i l'interior, i això em permet parlar de la intimitat", va explicar ahir. Ahir també concep la casa com un lloc de memòria i transmissió, una perspectiva marcada per la mort recent del seu pare: "En el fons *Une maison* és celebració davant la mort, perquè en realitat res no es perd, sinó que continuem coexistent amb aquell ésser d'una altra manera".

L'espai escènic presenta dos pols –l'orgànic i el tecnològic– enmig dels quals els ballarins queden atrapats en una estructura lluminosa i en moviment. "Són fragments que acaben ajuntant-se i formant un objecte únic. La dansa es construeix de

Un fragment d'Une maison, del coreògraf Christian

Rizzo.MARC DOMAGE / MERCAT DE LES FLORS

fragments que al final configuren una única dansa, això és el que fa el lligam, la humanitat".

Una visió holística de la dansa

Una de les característiques de Rizzo, que acumula una bagatge de trenta obres coreografiades, és el seu *background* com a músic de rock i també com a artista plàstic. Els seus referents són sovint pictòrics, i diu que en les seves coreografies continua fent música "però aquest cop amb l'espai". A *Une maison* treballa de nou amb el grup Cercueil, que uneix música rock amb electrònica: "L'aproximació inicial és abstracta i després pren un caire cinematogràfic i líric, però amb tocs de rock i electrònica, que són els que sempre m'han acompanyat". Respecte al llenguatge coreogràfic, Rizzo s'inspira en la pintura plana asiàtica, és a dir, sense perspectiva: "En aquesta pintura no es pinta el punt de fuga, sinó el moviment, i això m'interessa com a coreògraf".